

'కుక్క + కోకి + పిల్ల = ఆడుబి'

శ్రీకామ శాస్త్రి

ఓ రోజు
సాయం సమయం.

రామారావు వాలు కుప్పిలో కూచుని, అవాళ్లి వత్రికను తిరగేస్తున్నాడు. మధ్య మధ్యలో గేటవతల వున్న పీఠిలో కేసి ఓ మారు చు నూవున్నాడు. పీఠిలో- యింటెదురుగా వున్న ఓ వేవ చెట్టు కింద-ఓ నల్ల కుక్క (ఆడ కుక్కలాగే వూదది) కుయ్యి... కుయ్యి... మంటూ ముడుచుకొని పడుకొని వుంది. ఓ నలుగు రైడుగురు ఆకతాయి వీల్లలు దాని మీదకి రాబ్బు రువ్వుతున్నా అక్కడ్నించి లేవ దానికిష్టం లేనట్టు అక్కడే పడు కొని వుందా కుక్క.

రామారావుకి వయస్సు దాదాపు ఐదు పదులుండచ్చు. ఎందుకో చిన్నప్పుడు తనూ, సూరిగాడూ అడిన ఆల్లో ఎలాగే ఓ నలుగురైదుగురు కల్పి ఓ కుక్కని చావ బాదితే, ఆ తర్వాత యింటి దగ్గర అమ్మదగ్గర చింత బరికెతో తిన్న వెబ్బలూ గుర్రొప్పి, చిరునవ్వు మెదలగా కుప్పిలో అటూ యిటూ కదిలాడు.

నల్ల కుక్క గబుక్కున లేచింటెందుకో కంగారుగా! అటు కేసి చూశాడు రామారావు. ఎక్కణ్ణుంచొచ్చిందో ఒక మ

కుక్క, కోసిన చెవులూ, తోకతో, గుండుగా, మొండిగా వుందది. దూకుడుగా వచ్చినల్ల కుక్క పీద పడింది "కుయ్యి..." మంటూ ఆరచి, గుర్రగా చూసిందా నల్లకుక్క.

తర్వాత-

నల్ల కుక్క వెనుగు లాడింది-, అరిచింది, గోలవేసింది, చివరకు లొంగి పోయింది. రెండు కుక్కలూ జంటగా నిల్చున్నాయ్ కాన్నేవటి తర్వాత.

"హేయ్! హేయ్!" అంటూ తరిమే శాడు రామారావు ఆకుక్కల్ని. వెళ్ళి పోయాయవి జంటగానే.

○ ○ ○ ○
యింకోరోజు-

మద్యాహ్నం కావస్తూంది. రామారావు అప్పుడే భోంచేశాడు. భుక్తా యానంగా వరండాలో నిల్చున్నాడు. రామారావి:ట్లో ఓ కోడిపెట్టుంది. అవి ఆరోజే:దుకో నక్కి నక్కి వుంటోంది.

"ఎమే! కోడికి నూకలేశావా?"

"అ! వేశానండీ! ఆరెరె! అదేవిల్లీ ఆ కోడిమీద ఓ వుంజు పడిపోతూంది. దానికనతే యిరోజు వొంట్లో బావో

రామారావు తాంబూలం వేసుకుంటూ, ఎండుకో గురు లెచ్చుకున్నాడు నిన్నటి 'నల్లకుక్క' సంఘటన.

మరోరోజు -

రామారావుతో ఒక పెంపుడు పిల్లి వుంది. ఆరోజు అందరూ భోంకేశాక రామారావు భార్య పిల్లికి వక్కెసి "ఒనే చిన్ని యిలారా యిక్కడ వడకేశాను వడకోవే మండఖానా!" అంటూ పిల్లి బిడ్డకు చెప్పినట్లు చెప్పి తన పడుకొని, లైటు ఆర్పి బెడ్లైట్ వేసింది. అందరూ గాఢనిద్రలో వున్నారు, "మ్యూవ్" మన్న పిల్లి కేకతో రామారావు ఉలిక్కిపడి లేచాడు.

"ఏమేవ్! మన చిన్నిని ఏదో గండు పిల్లి కరిచేస్తోంది చూడు"

మెక్యూరీ బల్బ్ వేసింది. లైటు వెసిందే తడవుగా చిన్నిమీదనుంచి ఓ గండుపిల్లి లేచి, ఒక్క గెంతులో కిటికీ ఆవతలికెళ్ళింది.

"చిన్ని! ఒనేయ్! లక్షణంగా నీకు వడకేస్తే నీ బుద్ధి పోనిచ్చుకున్నావ్ గాడు" అంటూ చిన్నిని ఓ రెండు బెబ్బలేసి, పక్కమీద కూలేసింది. "మ్యూవ్" మంటూ అరుస్తూ అలానే నిద్రపోయింది చిన్ని.

అంతటి నిద్రమత్తులోనూ నల్లకుక్క కోడిపెట్టా గర్తొచ్చాయి రామారావుకి.

ఒకరోజు -

రాత్రి ఏకగండులు కావస్తూంది. రామారావు ఏదో పనిమీద టౌనుకెళ్ళి, తిరిగితిరిగి, అలసిపోయాడు. దగ్గర్లో

పున్న పార్కుకెళ్ళి అలసట తీర్చుకుందా మని వెళ్ళాడు. ఓ సీమెంట్ బెంచీమీద కూర్చున్నాడు. కూర్చున్నంతనే పడకో మని గోచేశాడు జీవుడు. అలాగే నడుం వాల్చాడు రామారావు.

పార్కులో జం పల్లవల్లగా వున్నారు. ఒకరిద్దరు ప్రేమిక జంటలు తప్పించి వేరే ఎవ్వరూ కన్పించలేదు. అలాగే నిద్ర పట్టేసింది రామారావుకి.

"అయ్యో! ఏముండీ! నన్నదలండీ! ప్లీజ్! నేనలాంటిదాన్ని కాదు. ప్లీజ్" అంటుందో ఆడగొంతు.

"నరలేవే పెద్ద చెప్పొచ్చావ్! ఊ!!" అంటూ గంభీరమైన మగగొంతు, వినొచ్చి, ఆ శబ్దం వచ్చిన దిక్కుకేసి నడిచాడు. ఓ గబురు పొదల చాటన ఓ స్త్రీ అర్థనగ్నంగా వుంది.

ఓ చేయి గుండెం చాటు చేసుకొని మరోచేత్తో, కాళ్ళతో వెనుగులాడుతోంది. కానీ—

ఆ స్త్రీ పురుషుని శక్తిముందు ఆశక్తు రాలైంది.

వెనుగులాటలో ఓగిపోయింది. పురుషుని చేతిలో లొంగిపోయింది ఆ యువతి.

ఆ ఆరాచకాన్ని, రాక్షస కృత్యాన్ని చూస్తూ, ఊచుకుండిపోయాడు ముసలి రామారావు

రామారావు ఆలోచిస్తున్నాడు -
రామారావు నడుస్తున్నాడు -

రామారావు మదిలో ఒక నాటి కుక్క, పిల్లి, కోడి మొదలాయి ఎందుకో అతని వెదవులవై చిరుదరహాసం పేలవంగా వెదిలి మాయమైంది.

